

Giobbe 1

1 Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰωβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἀμειπτος, δίκαιος, θεοσεβῆς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.

2 ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς.

3 καὶ ἦν τὰ κτῆνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὄνοι θῦλαι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.

4 συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἄλλῳλους ἐποιούσαν πότον καθ' ἐκάστην ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθιειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

5 καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστειλλεν Ἰωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρῶν καὶ προσέφερεν περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγεν γὰρ Ἰωβ Μῖποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰωβ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆσαι ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν μετ' αὐτῶν.

7 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι.

8 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος Προσέσχεες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἀμειπτος, ἀληθινός, θεοσεβῆς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος;

9 ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰωβ τὸν θεόν;

10 οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ; τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτῆνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου καὶ ἄψαι πάντων, ὧν ἔχει· εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῆσει.

12 τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ Ἰδοὺ πάντα, ὅσα ἔστιν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἄψη. καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου.

13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου.

14 καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἦλθεν πρὸς Ἰωβ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἥροτρία, καὶ αἱ θῦλαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμενοι αὐτῶν·

15 καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἠχμαλώτευσαν αὐτάς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

16 Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

17 Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ Οἱ ἰπτεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτάς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

18 Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰωβ Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῶν πρεσβυτέρῳ

19 ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρῆμου καὶ ἦψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

20 Οὕτως ἀναστὰς Ἰωβ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκέρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ εἶπεν

21 Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον.

22 Ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ.

Giobbe 2

1 Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆσαι ἐναντίον κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν φαραστῆσαι ἐναντίον τοῦ κυρίου.

2 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι.

3 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον Προσέσχεες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός, ἀμειπτος, θεοσεβῆς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσσαι.

4 ὑπολατῶν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ Δέρμα ὑπὲρ δέρματος· ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσσει·

5 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῆσει.

6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

7 Ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν Ἰωβ ἔλαβε πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

8 καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ζύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

9 Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Μέχρι τίνος καρτερῆσαι λέγων

9α ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου;

9β γὰρ ἠφάνισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων.

9γ τε αὐτὸς ἐν σαπρία σκωλῶν κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος·

9δ πλανήτις καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσομαι τῶν μόχθων καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἷ με νῦν συνέχουσιν.

9ε εἶπόν τι ῥῆμα εἰς κύριον καὶ τελεῦτα.

10 ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ Ὡσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑπόισομεν; ἐν πᾶσιν τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ.

11 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν, Ἐλιφας ὁ Θαϊμανῶν βασιλεὺς, Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς, καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

12 ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ βοῶσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ῥῆξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν.

13 παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

Giobbe 3

1 Μετὰ τοῦτο ἠνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ

2 καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων

3 Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα, ἐν ἧ ἔγενν'θην, καὶ ἡ νύξ, ἐν ἧ εἶπαν Ἴδου ἄρσεν.
 4 ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητῆσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος·
 5 ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος.
 6 καταραθεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκατο αὐτὴν σκότος· μὴ εἶη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας μηνῶν·
 7 ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶη ὀδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμον·
 8 ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.
 9 σκοτωθεῖ τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἑσπέρου ἀνατέλλοντα,
 10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρὸς μου· ἀπ' ἔλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.
 11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα, ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπαλώμην;
 12 ἵνα τί δὲ συν' νησάν μοι γόνατα; ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθ' ἔλασα;
 13 νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην
 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς, οἱ ἠγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,
 15 ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσός, οἱ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου,
 16 ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μ' τρας μητρὸς ἢ ὥσπερ ν' πιοι, οἱ οὐκ εἶδον φῶς.
 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατακόποι τῷ σώματι·
 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνῆν φορολόγου·
 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεράπων οὐ δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ.
 20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς, ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς;
 21 οἱ ὁμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυρούς,
 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο, ἐὰν κατατύχωσιν.
 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ·
 24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς μοι ἦκει, δακρῶν δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ·
 25 φόβος γάρ, ὃν ἐφρόντισα, ἠλθέν μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίκεν, συν' νησέν μοι.
 26 οὔτε εἶρ' νουσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθεν δὲ μοι ὀργ'.

Giobbe 4

1 Ὑπολαβῶν δὲ Ελιφας ὁ Θαϊμανίτης λέγει
 2 Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει;
 3 εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας
 4 ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥ' μασιν γόνασιν τε ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέθηκας,
 5 νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἡματό σου, σὺ δὲ ἐσπούδασας.
 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σοῦ ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου;
 7 μν' σθητι οὖν τίς καθαρὸς ὧν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο.
 8 καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπεύροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς.
 9 ἀπὸ προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθ' σονται.
 10 σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη·

11 μυρμηκολέων ὄλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλ' ἄλλους.
 12 εἰ δὲ τίς ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγγένοι ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπ' νησεν. πότερον οὐ δέξεται μου τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ;
 13 φόβοι δὲ καὶ ἠχῶ νυκτεριν', ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,
 14 φρίκη δὲ μοι συν' νησεν καὶ τρόμος καὶ μέγας μου τὰ ὄστα συνέσεισεν,
 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπήλθεν, ἔφριξαν δὲ μου τρίχες καὶ σάρκες.
 16 ἀνέστην, καὶ οὐκ ἐπέγνων· εἶδον, καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὐραν καὶ φωνὴν ἤκουον
 17 Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀμειπτος ἂν ῥ;
 18 εἰ κατὰ παῖδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τι ἐπενόησεν,
 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον·
 20 καὶ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως ἑσπέρας οὐκέτι εἰσίν, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθησαὶ ἀπώλοντο·
 21 ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Giobbe 5

1 ἐπικάλεσαι δέ, εἰ τίς σοι ὑπακούσεται, ἢ εἰ τίνα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ.
 2 καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργ', πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζήλος.
 3 ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαιτα.
 4 πόρρω γένοιτο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθεῖσαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαίρουμένος·
 5 ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συν' γαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται, ἐκσιφωνισθεῖ αὐτῶν ἡ ἰσχὺς.
 6 οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστ' σει πόνος·
 7 ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται.
 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθ' σομαι κυρίου, κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι
 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς·
 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὑδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν·
 11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα·
 12 διαλλάσσοντα βουλάς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποι' σουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές.
 13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρον' σει, βουλήν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν·
 14 ἡμέρας συναντ' σεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφ' σαισιν ἴσα νυκτί.
 15 ἀπόλιντο δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου·
 16 εἶη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμπραχθεῖ.
 17 μακάριος δὲ ἄνθρωπος, ὃν ἠλεγξεν ὁ κύριος· νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.
 18 αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισεν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἴασαντο.
 19 ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηται σου κακόν.
 20 ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδ' ρου λύσει σε.
 21 ἀπὸ μάλιστα γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.

22 ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγέλαση, ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῆσ·
23 θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσίν σοι.
24 εἶτα γνώση ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος, ἡ δὲ δίκαια τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη.
25 γνώση δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὡσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ.
26 ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὡσπερ σίτος ὄριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος ἢ ὡσπερ θιμωνιά ἄλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.
27 ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν, ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνώθι σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας.

Giobbe 6

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει
2 Εἰ γὰρ τις ἰσθῶν στῆσαι μου τὴν ὄργην, τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὀμοθυμαδόν,
3 καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὡς ἔοικεν, τὰ ῥήματά μου ἐστὶν φαῦλα.
4 βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα· ὅταν ἀρξώμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.
5 τί γὰρ; μὴ διὰ κενῆς κεκράζεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σίτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥῆξι φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα;
6 εἰ βρωθῆσεται ἄρτος ἄνευ ἁλόος; εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς;
7 οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ψυχὴ· βρόμον γὰρ ὀρώ τὰ σίτά μου ὡσπερ ὀσμὴν λέοντος.
8 εἰ γὰρ δόχη, καὶ ἔλθοι μου ἡ αἵτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ κύριος.
9 ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελέτω.
10 εἶη δὲ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχεῶν ἠλλόμην ἐπ' αὐτῆς, οὐ μὴ φείσωμαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἄγια θεοῦ μου.
11 τίς γὰρ μου ἡ ἰσχὺς, ὅτι ὑπομένω; ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεται μου ἡ ψυχὴ;
12 μὴ ἰσχὺς λίθων ἢ ἰσχὺς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶν χάλκεια;
13 ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν; βοῦθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν.
14 ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν με.
15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου· ὡσπερ χειμᾶρρους ἐκλείπων ἢ ὡσπερ κῆμα παρήλθόν με·
16 οἴτινες με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασίν μοι ὡσπερ χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγῶς·
17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὄπερ ἦν,
18 οὕτως καὶ γὰρ κατελείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.
19 ἴδετε ὁδοὺς Θαϊμανῶν, ἀτραποὺς Σαβῶν, οἱ διορῶντες·
20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλῆσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρῆμασιν πεποιθότες.
21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβῆθητε.
22 τί γὰρ; μὴ τι ὑμᾶς ἤτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι
23 ὥστε ὄσασαί με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαί με;
24 διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
25 ἀλλ' ὡς ἔοικεν, φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι·
26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι.
27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.
28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι.

29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἶη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.
30 οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γλώσση μου ἄδικον· ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

Giobbe 7

1 πότερον οὐχὶ πειρατῆριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;
2 ἢ ὡσπερ θεράπων δεδοικὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχῶς σκιάς ἢ ὡσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
3 οὕτως καὶ γὰρ ὑπέμεινα μῆνας κενοῦς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομένοι μοί εἰσιν.
4 ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω Πότε ἡμέρα; ὡς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν Πότε ἐσπέρα; πλῆρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῆ.
5 φύρεται δὲ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρία σκωλῶν, τ' κω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχώρος ξύων.
6 ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιάς, ἀπόλωλεν δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.
7 μὴ σθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἰδεῖν ἀγαθόν.
8 σὺ περιβλέπεταιί με ὀφθαλμὸς ὀρώντός με· φοῖ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκέτι εἰμί·
9 ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ, ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῆ εἰς ἄδην, οὐκέτι μὴ ἀναβῆ
10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδὲ μὴ ἐπιγῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ.
11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλῶσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν, ἀνοίξω πικρὴν ψυχῆς μου συνεχόμενος.
12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακῶν;
13 εἶπα ὅτι Παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἴδια λόγον τῆ κοίτη μου·
14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις καὶ ἐν ὀράμασίν με καταπλῆσσεις.
15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστά μου.
16 οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσομαι, ἴνα μακροθυμῶσω· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γὰρ μου ὁ βίος.
17 τί γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν
18 ἢ ἐπισκοπῆν αὐτοῦ ποιῶσιν ἕως τὸ πρωῆ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;
19 ἕως τίνος οὐκ ἔαρς με οὐδὲ προίη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν ὀδύνῃ;
20 εἰ ἐγὼ ἡμαρτον, τί δύναμαί σοι πρᾶξι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διὰ τί ἔθου με κατεντευκτῶν σου, εἰμί δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;
21 καὶ διὰ τί οὐκ ἐποιῶ τῆς ἀνομίας μου λῆθην καὶ καθαρισμόν τῆς ἀμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί.

Giobbe 8

1 Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει
2 Μέχρι τίνος λαλῶσεις ταῦτα; πνεῦμα πολυρήμον τοῦ στόματός σου.
3 μὴ ὁ κύριος ἀδικῶσει κρίνων ἢ ὁ τὰ πάντα ποιῶσας ταράξει τὸ δίκαιον;
4 εἰ οἱ υἱοὶ σου ἡμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.
5 σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς κύριον παντοκράτορα δεόμενος.
6 εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινός, δεῖσέως ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστῶσει δὲ σοὶ δίκαιαν δικαιοσύνησ·
7 ἔσται οὖν τὰ μὲν πρώτᾳ σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα.
8 ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·

9 χιθίζοι γάρ ἔσμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν, σκιὰ γάρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος.
10 ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα;
11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθῆσεται βούτομον ἄνευ πότου;
12 ἔτι ὄν ἐπὶ ρίζης καὶ οὐ μὴ θερισθῆ, πρὸ τοῦ πειεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται.
13 οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου· ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται.
14 ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος, ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβῆσεται ἡ σκηνή.
15 ἐὰν ὑπερέιση τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στηῖ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ·
16 ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὑπὸ ἡλίου, καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
17 ἐπὶ συναγωγῆν λίθων κοιμᾶται, ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζῆσεται.
18 ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἐόρακας τοιαῦτα.
19 ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλάστῆσει.
20 ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ ἀποποιῆσθαι τὸν ἄκακον, πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται.
21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσονται.
22 οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν, δίκαια δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

Giobbe 9

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει
2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως ἐστίν· πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ;
3 ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντεῖπῃ πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλιῶν.
4 σοφὸς γάρ ἐστιν διανοία, κραταιὸς τε καὶ μέγας· τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν;
5 ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὄρη;
6 ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται·
7 ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει·
8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης·
9 ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον καὶ ταμεία νότου·
10 ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.
11 ἐὰν ὑπερβῆ με, οὐ μὴ ἴδω· καὶ ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ' ὧς ἔγνω.
12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας;
13 αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὄργῳ, ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κ' τῆ τὰ ὑπ' οὐρανόν.
14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσῃται, ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου.
15 ἐὰν τε γὰρ ᾧ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεται μου, ἔτι κρίματος αὐτοῦ δεηθῶσομαι·
16 ἐὰν τε καλέσω καὶ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακ' κοέν μου.
17 μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ; πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκεν διὰ κενῆς.
18 οὐκ ἔα γὰρ με ἀναπνεύσαι, ἐνέπλησεν δέ με πικρίας.
19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι κρατεῖ· τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστῆσεται;
20 ἐὰν γὰρ ᾧ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβῆσει· ἐὰν τε ᾧ ἄμειπτος, σκολιὸς ἀποβῆσομαι.
21 εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῆ ψυχῆ, πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖταιί μου ἡ ζωή.

22 διὸ εἶπον Μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὄργῳ,
23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίω, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται·
24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς. πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· φεῖ δὲ μὴ αὐτός, τίς ἐστίν;·
25 ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος δρομέωσ· ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἶδον.
26 ἢ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἴχνος ὁδοῦ ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητούντος βοράν;
27 ἐὰν τε γὰρ εἶπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω.
28 σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶον με ἔασεις.
29 ἐπειδὴ δὲ εἰμι ἀσεβῆς, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον;
30 ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς,
31 ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή.
32 οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ, ᾧ ἀντικρινοῦμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.
33 εἴτε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων·
34 ἀπαλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μ' με στροβείτω,
35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

Giobbe 10

1 κάμων τῆ ψυχῆ μου, στένων ἐπαφῶσω ἐπ' αὐτόν τὰ ῥήματά μου· λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος
2 καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον Μ' με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας;
3 ἢ καλόν σοι, ἐὰν ἀδικῶσω, ὅτι ἀπέπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῆ δὲ ἀσεβῶν προσέσχεσ;
4 ἢ ὡσπερ βροτὸς ὄρεα καθορᾶς· ἢ καθὼς ὄρεα ἄνθρωπος βλέψῃ;
5 ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός;
6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξιχνίασας.
7 οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;
8 αἱ χεῖρές σου ἔπλασαν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας.
9 μνήσθητι ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.
10 ἢ οὐχ ὡσπερ γάλα με ἠμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῷ;
11 δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνεΐρας.
12 ζῶν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, ἢ δὲ ἐπισκοπῶ σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα.
13 ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν.
14 ἐὰν τε γὰρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶον με πεποίηκας.
15 ἐὰν τε γὰρ ἀσεβῆς ᾧ, οἵμμοι· ἐὰν τε ᾧ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.
16 ἀγρεύομαι γὰρ ὡσπερ λέων εἰς σφαγῶν, πάλιν δὲ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις
17 ἐπανακαίνίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὄργῃ δὲ μεγάλη μοι ἐχρῶσω, ἐπ' ἄγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατῆρια.
18 ἵνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξῆγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν,
19 καὶ ὡσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διὰ τί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην;
20 ἢ οὐκ ὀλιγὸς ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν
21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν,

22 εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὐδὲ οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὄραν ζωῆν βροτῶν.

Giobbe 11

1 Ὑπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει
2 Ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὐλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος; εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος.
3 μὴ πολὺς ἐν ῥύμασιν γίνου, οὐ γὰρ ἔστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.
4 μὴ γὰρ λέγε ὅτι Καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.
5 ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλῶσαι πρὸς σέ; ἢ καὶ ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ.
6 εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας, ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ· καὶ τότε γνώσῃ ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὧν ἡμέρτηκας.
7 ἢ ἴχνος κυρίου εὗρῶσαι ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου, ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;
8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανός, καὶ τί ποιῶσαι; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας;
9 ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ εὐρους θαλάσσης;
10 ἔάν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας;
11 αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται.
12 ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νῦν χεταί λόγοις, βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνω ἐρημίτη.
13 εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν,
14 εἰ ἄνομόν τί ἐστιν ἐν χερσίν σου, πόρρω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτη σου μὴ ἀυλισθῶτω.
15 οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὡσπερ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύση δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῆσῃ·
16 καὶ τὸν κόπον ἐπιλῶσαι ὡσπερ κῦμα παρελθὸν καὶ οὐ πτοηθῶσαι·
17 ἢ δὲ εὐχῶ σου ὡσπερ ἑωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζῶ·
18 πεποιθὼς τε ἔση ὅτι ἔστιν σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη.
19 ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθῶσονται.
20 σωτηρία δὲ αὐτοῦ ἀπολείψει· ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακῶσονται.

Giobbe 12

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει
2 Εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι· ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτῶσαι σοφία.
3 κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἔστιν.
4 δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενῆθη εἰς χλευάσμα·
5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων.
6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθῆτω πονηρὸς ὧν ἀθῶος ἔσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται.
7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἔάν σοι εἰπωσιν, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἔάν σοι ἀπαγγείλωσιν·
8 ἐκδιγῆσαι δὲ γῆ ἔάν σοι φράσῃ, ἢ καὶ ἐξηγῶσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης.
9 ἢ τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ἢ ὅτι χεῖρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα;
10 εἰ μὴ ἐν χεῖρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώωντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου;
11 οὐδὲ μὲν γὰρ ῥύματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται.
12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστῶμη.

13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις.
14 ἔάν καταβάλλῃ, τίς οἰκοδομῶσαι; ἔάν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει;
15 ἔάν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἔάν δὲ ἐπαφῆ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.
16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστῶμη καὶ σύνεσις.
17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν.
18 καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους ἢ καὶ περιέδησεν ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν.
19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν.
20 διαλλάσσω χεῖλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.
21 ἢ ἐκῆων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ἢ ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.
22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξῆγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.
23 ἢ φλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά, ἢ καταστραννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά.
24 διαλλάσσω καρδίας ἀρχόντων γῆς, ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδῶ, ἢ οὐκ ἤδεισαν·
25 ἢ πηλαφῶσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθεῖσαν δὲ ὡσπερ ὁ μεθύων.

Giobbe 13

1 ἰδοὺ ταῦτα ἑώρακέν μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἄκ' κοέν μου τὸ οὐσ·
2 καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν.
3 οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον λαλῶσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἔάν βούληται.
4 ὑμεῖς δὲ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες.
5 εἶη δὲ ὑμῖν κωφεύσαι, καὶ ἀποβῶσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν.
6 ἀκούσατε ἑλεγχον στόματός μου, κρίσιν δὲ χειλῶν μου προσέχετε.
7 πότερον οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε, ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;
8 ἢ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε.
9 καλὸν γε, ἔάν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθῶσεσθε αὐτῷ,
10 οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῆ πρόσωπα θαυμάσατε,
11 πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβῶσαι ὑμᾶς, φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν;
12 ἀποβῶσεται δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυρίαμα ἴσα σποδῶ, τὸ δὲ σῶμα πῶλινον.
13 κωφεύσατε, ἵνα λαλῶσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ
14 ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὀδοῦσιν, ψυχὴν δὲ μου θῶσω ἐν χεῖρὶ.
15 ἔάν με χειρῶσεται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἠρκαται, ἢ μὴν λαλῶσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ·
16 καὶ τοῦτό μοι ἀποβῶσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται.
17 ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥύματά μου· ἀναγγελω γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων.
18 ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.
19 τίς γὰρ ἔστιν ὁ κριθησόμενός μοι; ἢ ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω.
20 δεῖν δὲ μοι χρῶσαι· ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβῶσομαι.
21 τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος σου μὴ καταπλησέτω.
22 εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοι ὑπακούσομαι· ἢ λαλῶσαι, ἐγὼ δὲ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν.

4 κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλῶσω, εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς· εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥῶμασιν, κινῶσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλῶν·

5 εἴη δὲ ἰσχυρὸς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι.

6 ἐὰν γὰρ λαλῶσω, οὐκ ἀλγῶσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ καὶ σιωπῶσω, τί ἔλαττον τρωθῶσομαι;

7 νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκεν, μωρόν, σεσηπότα,

8 ἄκαὶ ἐπελάβου μου, εἰς μαρτύριον ἐγένεθ' ἡ ἄκαὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου, ἄκατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη·

9 ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλέν με, ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν.

10 ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνῶλατο, ὄξει ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.

11 παρέδωκεν γὰρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με·

12 εἰρηνεύοντα διεσκέδασέν με, λαβὼν με τῆς κόμης διέτιλεν, κατέστησέν με ὡσπερ σκοπὸν.

13 ἐκύκλωσάν με λόγχοις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου οὐ φειδόμενοι, ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολῶν μου·

14 κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι.

15 σάκκον ἔρραψα ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη.

16 ἡ γαστῆρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά.

17 ἀδικὸν δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσίν μου, εὐχὴ δὲ μου καθάρα.

18 γῆ, μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἷματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴη τόπος τῆς κραυγῆς μου.

19 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίσταρ μου ἐν ὑψίστοις.

20 ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμὸς.

21 εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου ἄκαὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ·

22 ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἦκασιν, ὀδῶ δέ, ἡ οὐκ ἐπαναστραφῶσομαι, πορεύσομαι.

Giobbe 17

1 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω.

2 λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιῶσα;

3 ἐκλεψαν δὲ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. ἄκαὶ ἐστὶν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθῶτω.

4 ἄκαὶ καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, ἄκαὶ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς.

5 ἄκαὶ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας, ἄκαὶ ὀφθαλμοὶ δὲ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν.

6 ἔθου δὲ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν, γέλωσ δὲ αὐτοῖς ἀπέβη·

7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοὶ μου, πεπολιόρκημαι μεγάλας ὑπὸ πάντων.

8 θαῦμα ἔσχεν ἀληθινὸς ἐπὶ τούτῳ· δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη;

9 σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος.

10 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε, ἄκαὶ δεῦτε δὲ· ἄκαὶ οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές.

11 αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ, ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου.

12 φνύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους·

13 ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ἄκαὶ μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνώφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνῶν·

14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν.

15 ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς; ἡ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι;

16 ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβῶσονται, ἄκαὶ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

Giobbe 18

1 ἄκαὶ ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει

2 Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχεσ, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλῶσωμεν.

3 διὰ τί ὡσπερ τετράποδα σεσιωπῶκαμεν ἐναντίον σου;

4 κέχηται σοὶ ὄργη· τί γὰρ; ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἡ καταστραφῶσεται ὄρη ἐκ θεμελιῶν;

5 καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθῶσεται, καὶ οὐκ ἀποβῶσεται αὐτῶν ἡ φλόξ·

6 τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτη, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθῶσεται.

7 θηρεύσασιν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλῶν·

8 ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι· ἐν δικτύῳ ἐλιχθεῖη.

9 ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες· ἄκαὶ ἐπιχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας.

10 ἄκαὶ κρύπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ ἄκαὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τριβῶν·

11 κύκλω ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι, πολλοὶ δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενωῶν.

12 πτώμα δὲ αὐτῷ ἠτοίμασται ἐξαισίον.

13 βρωθήσαν αὐτοῦ κλώνες ποδῶν, κατέδετα δὲ τὰ ὠραία αὐτοῦ θάνατος.

14 ἐκραγεῖ δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῆ.

15 ἄκαὶ κατασκηνῶσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, ἄκαὶ κατασπαρῶσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ.

16 ἄκαὶ ὑποκάτωθεν αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθῶσονται, ἄκαὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερῖσμός αὐτοῦ·

17 τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, ἄκαὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω·

18 ἀπάσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος.

19 οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεφισμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζῶσονται ἔτεροι.

20 ἐπ' αὐτῷ ἐστὲναξαν ἔσχατοι, πρῶτους δὲ ἔσχεν θαῦμα.

21 οὗτοί εἰσιν οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδῶτων τὸν κύριον.

Giobbe 19

1 ἄκαὶ ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει

2 ἄκαὶ ἕως τίνος ἔγκοπον ποιῶσετε ψυχῶν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοισ;

3 γινώτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέν με οὕτως· καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυρόμενοί με ἐπὶ κεισθέ μοι.

4 ναὶ δι' ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανῶθην, παρ' ἐμοὶ δὲ ἀυλίζεταί πλάνος

4α ῥῆμα, ὃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥῶματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ.

5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐνάλλεσθε δὲ μοι ὄνειδει.

6 γινώτε οὖν ὅτι ὁ κύριος ἐστὶν ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὑψωσεν.

7 ἰδοὺ γελῶ ὄνειδει καὶ οὐ λαλῶσω· κεκράζομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα.

8 κύκλω περιωκοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο.

9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφείλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου.

10 διέσπασέν με κύκλω, καὶ ἀχόμην· ἐξέκοψεν δὲ ὡσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.

11 δεινῶς δὲ μοι ὀργῇ ἐχρῶσατο, ἡγῶσατο δὲ με ὡσπερ ἐχθρόν.

12 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατῖρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ
ταῖς ὁδοῖς μου, ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι.
13 ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν
ἄλλοτρίους ἢ ἐμέ· φίλοι δὲ μου ἀνελεῖμονες γεγόνασιν.
14 οὐ προσεποιῶσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ
εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου.
15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναι τέ μου, ἀλλογενῆς ἤμην
ἐναντίον αὐτῶν.
16 θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπ' κούσεν· στόμα
δέ μου ἐδέετο.
17 καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκαλούμην δὲ
κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου·
18 οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιῶσαντο· ὅταν ἀναστῶ,
κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.
19 ἐβδελύξαντο δὲ με οἱ εἰδότες με· οὐδὲ δὴ ἠγαπῶκειν,
ἐπανεστήσαν μοι.
20 ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστά
μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται.
21 ἔλεῖσατέ με, ἔλεῖσατέ με, ὦ φίλοι· χεὶρ γὰρ κυρίου ἡ
ἀψαμένη μου ἐστίν.
22 διὰ τί δέ με διώκετε ὡσπερ καὶ ὁ κύριος, ἀπὸ δὲ
σαρκῶν μου οὐκ ἐμίπλασθε;
23 τίς γὰρ ἂν δῶῃ γραφήναι τὰ ῥῆματά μου, τεθῆναι δὲ
αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα
24 φὲν γραφεῖω σιδηρῶ καὶ μολίβωφ ἢ ἐν πέτραις
ἐγγλυφῆναι;
25 οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ
γῆς.
26 ἀναστῶσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα· παρὰ
γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέεσθη,
27 ἃ ἐγὼ ἐμαυτῶ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου
ἐόρακεν καὶ οὐκ ἄλλοσ· πάντα δὲ μοι συνετελέεσται ἐν
κόλπῳ.
28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε Τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ; ἢ καὶ ρίζαν
λόγου εὐρῶσομεν ἐν αὐτῷ·
29 εὐλαβῆθητε δὴ καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος· θυμὸς
γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται, καὶ τότε γινώσκονται ποῦ
ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὕλη.

Giobbe 20

1 Ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέγει
2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ
συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ.
3 Ἐπαιδεῖαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, ἢ καὶ πνεῦμα ἐκ
τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταί μοι.
4 Ἐμὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἔτιφ ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος
ἐπὶ τῆς γῆς;
5 εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτώμα ἐξαίσιον, χαρμονὴ δὲ
παρὰ νόμων ἀπώλεια,
6 ἐὰν ἀναβῆ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἢ δὲ θυσία
αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται.
7 ὅταν γὰρ δοκῆ ἤδη κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος
ἀπολείται· οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐροῦσιν Ποῦ ἐστίν;
8 ὡσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὐρεθῆ, ἔπτη δὲ
ὡσπερ φάσμα νυκτερινόν.
9 Ἐφθαλμὸς παρέβλεπεν καὶ οὐ προσῆσει, ἢ καὶ οὐκέτι
προσνοῶσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ·
10 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἤττονες, αἱ δὲ χεῖρες
αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας.
11 Ἐφῶσά αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ, ἢ καὶ
μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθῆσεται.
12 Ἐὰν γλυκανθῆ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, ἢ κρύψει
αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ·
13 φὸν φείσεται αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν
ἢ καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ·
14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῆ βιοηθῆσαι ἑαυτῶ· ἢ χολὴ ἀσπίδος ἐν
γαστρὶ αὐτοῦ·
15 πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθῆσεται, ἐξ
οἰκίας αὐτοῦ ἐξελεῖται αὐτὸν ἄγγελος.

16 θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν
γλῶσσα ὄφεως.
17 μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ
βουτύρου.
18 εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν πλοῦτον, ἐξ οὗ οὐ
γεύσεται, ὡσπερ στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάπατος.
19 πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν, δίκαιαν δὲ
ἤρπασεν καὶ οὐκ ἔστησεν.
20 οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, φὲν
ἐπιθυμία αὐτοῦ οὐ σωθῆσεται.
21 φὸν ἐστὶν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ· φὲν
τοῦτο οὐκ ἀνθῆσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ.
22 ὅταν δὲ δοκῆ ἤδη πεπληρωσθαι, θλιβῆσεται, πᾶσα δὲ
ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται.
23 φεῖ πως πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ, φὲν ἐπαποστείλαι
ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας·
24 καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς σιδῆρου, τρώσαι αὐτὸν
τόξον χάλκειον·
25 διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἀστραπαὶ δὲ
ἐν διαίταις αὐτοῦ περιπατῶσαισαν· φεῖ αὐτῶ φόβοι·
26 πᾶν δὲ σκότος αὐτῶ ὑπομείναι· κατέδετα αὐτὸν πῦρ
ἄκαυστον, κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸς τὸν οἶκον.
27 ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ
ἐπανασαίη αὐτῶ.
28 ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα
ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῶ.
29 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου καὶ
κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῶ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Giobbe 21

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει
2 Ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ἦ μοι παρ'
ὑμῶν αὕτη ἢ παράκλησις.
3 Ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλῶσω, εἴτ' οὐ καταγελάσατέ μου.
4 τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἢ ἔλεγχισ; ἢ διὰ τί οὐ
θυμωθῶσομαι;
5 εἰςβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χεῖρα θέντες ἐπὶ
σιαγόνι.
6 ἐὰν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα, ἔχουσιν δὲ μου τὰς
σάρκας ὀδύνας.
7 διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσιν, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;
8 ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχῶν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν
ὀφθαλμοῖς.
9 οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνούσιν, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάστιξ
δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.
10 ἢ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησεν, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν
γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλεν.
11 μένουσιν δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδιά αὐτῶν
προσπαίζουσιν
12 ἀναλαβόντες ψαλτῖριον καὶ κιθάραν καὶ
εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ
ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν.
14 λέγει δὲ κυρίῳ Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, ὁδοὺς σου εἰδέναί
οὐ βούλομαι·
15 φεῖ ἰκανός, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῶ; ἢ καὶ τίς ὠφέλεια,
ὅτι ἀπαντῶσομεν αὐτῶ; φὲν
16 ἐν χερσὶν γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν
οὐκ ἐφορᾷ.
17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθῆσεται,
ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἢ καταστροφῶ, ὠδίνες δὲ αὐτοῦς
ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς.
18 ἔσονται δὲ ὡσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὡσπερ
κονιορτός, ὃν ὑφείλατο λαίλαψ.
19 ἐκλίποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· φάνταποδώσει
πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται· φὲν
20 ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγῶν, ἀπὸ
δὲ κυρίου μὴ διασωθῆι·
21 φεῖ τί θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν;
ἢ καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν· φὲν

22 πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστῆμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ.
 23 φοῦτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, φόλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν·
 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλῆρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται.
 25 ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν.
 26 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυπεν.
 27 ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι·
 28 ῥῶτι ἐρεῖτε Ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος; ἢ καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνοματῶν τῶν ἀσεβῶν;
 29 ῥῆρωτ' ἴσατε παραπορευομένους ὁδόν, ἢ καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσατε·
 30 ῥῶτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, φεῖς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθῶσονται.
 31 ῥῶτις ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἢ καὶ αὐτὸς ἐποίησεν, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ;
 32 ἢ καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη ἢ καὶ ἐπὶ σορῶ ἠγρύπνησεν.
 33 ῥῆγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, ἢ καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, ἢ καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναριθμητοί·
 34 πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

Giobbe 22

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαϊμανίτης λέγει
 2 Πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστῆμην;
 3 τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμειπτος; ἢ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδόν σου; ἢ
 4 ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν;
 5 πότερον οὐχὶ ἡ κακία σου ἐστὶν πολλή, ἀναριθμητοὶ δὲ σοὺ εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι;
 6 ἢ νεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς, ἀμφιάσιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου·
 7 οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν·
 8 ἐθαύμασας δὲ τινῶν πρόσωπον, ὤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς·
 9 ἢ ἄρα δὲ ἐξαπέστειλας κενά, ὀρφανοὺς δὲ ἐκάκωσας.
 10 τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ἐξαισίος·
 11 τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυπεν.
 12 μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ, τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπείνωσεν;
 13 ἢ καὶ εἶπας Τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ καὶ κατὰ τοῦ γνώφου κρινεῖ;
 14 ἢ νέφη ἀποκρυφῆ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὄραθῶσεται ἢ καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται.
 15 ἢ μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἢ ἢν ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι,
 16 ἢ φοῖ συνελῆμθησαν ἄωροι; ἢ ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν·
 17 οἱ λέγοντες Κύριος τί ποιῶσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
 18 ὅς δὲ ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλή δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ.
 19 ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμειπτος δὲ ἐμυκτῆρισεν.
 20 ῥῶτι μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, ἢ καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ·
 21 γενοῦ δὲ σκληρός, ἐὰν ὑπομείνησ' εἴτ' ὁ καρπὸς σου ἐστὶ ἐν ἀγαθοῖς.
 22 ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥῶματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου.

23 ἐὰν δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι κυρίου, πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου τὸ ἄδικον.
 24 ῥῶση ἐπὶ χῶματι ἐν πέτρᾳ ἢ καὶ ὡς πέτρα χειμάρρου Ὡφειρ·
 25 ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοήθης ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὡς περ ἀργύριον πεπυρωμένον.
 26 εἴτα παρρησιασθῶσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς·
 27 εὐξαμένου δὲ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου, δώσει δὲ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχὰς·
 28 ἀποκαταστῶσει δὲ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος.
 29 ῥῶτι ἐταπείνωσεν αὐτόν, καὶ ἐρεῖς Ὑπερηφανεύσατο, ἢ καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει·
 30 ῥῶσεται ἀθῶν, ἢ καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου·

Giobbe 23

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰαβ λέγει
 2 Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγχξις ἐστίν, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμὴ στεναγμῷ.
 3 τίς δ' ἄρα γνοίη ὅτι εὐροίμι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;
 4 εἴποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλῶσαιμι ἐλέγχων·
 5 γνῶν δὲ ῥῶματα, ἄ μοι ἐρεῖ, αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.
 6 καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεται μοι, εἴτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρῶσεται·
 7 ἄλλ' ἔθελον γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.
 8 εἰς γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί· τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις τί οἶδα;
 9 ῥῶριστερὰ ποιῶσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον· ῥῶριβαλεῖ δεξιά, καὶ οὐκ ὄνομαι·
 10 οἶδεν γὰρ ἤδη ὁδόν μου, διέκρινεν δὲ με ὡς περ τὸ χρυσίον.
 11 ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ· ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω.
 12 ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥῶματα αὐτοῦ.
 13 εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστὶν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησεν, καὶ ἐποίησεν.
 15 διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα· νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ.
 15α τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· ἢ κατὰνοῶ καὶ πτοηθῶσμαι ἐξ αὐτοῦ·
 16 κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν μου, ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με.
 17 οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος, πρὸ προσώπου δὲ μου ἐκάλυπεν γνώφος.

Giobbe 24

1 διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὦραι,
 2 ἀσεβεῖς δὲ ὄριον ὑπερέβησαν ποίμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες;
 3 ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπ' ἄγον καὶ βοῦν ἢ ἄρα ἢν νεχύρασαν.
 4 ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ῥῶμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς·
 5 ἀπέβησαν δὲ ὡς περ ὄνοι ἐν ἀγρῷ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πράξιν· ῥῶδύνη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους·
 6 ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθήρισαν· ἀδύνατοι δὲ ἀμπελώνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο.
 7 γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἀνευ ἱματίων, ἀμφιάσιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.

8 *Ἔπι πεκάδων ὄρεων ὑγραίνονται, ἄ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σκέπην πέτραν περιεβάλλοντο.*
 9 *ἦρπασαν ὄρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἔταπεινωσαν.*
 10 *γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων δὲ τὸν ψαμὸν ἀφείλαντο.*
 11 *ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐν ὄδρυσαν, ὄδον δὲ δικαίαν οὐκ ἤδεισαν.*
 12 *οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἶκον ἰδίων ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπιῶν ἐστέναξεν μέγα, αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίθηται;*
 13 *ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὄδον δὲ δικαιοσύνης οὐκ ἤδεισαν οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῆς ἐπορεύθησαν.*
 14 *γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, ἄ καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς.*
 15 *ἄ καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος ἄ λέγων Οὐ προσνοῖσει με ὀφθαλμὸς, ἄ καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο.*
 16 *ἄδιώρυσεν ἐν σκότει οἰκίαν· ἄ ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοῦς, ἄ οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς·*
 17 *ἄ ὅτι ὁμοθυμαδὸν τὸ πρῶν αὐτοῖς σκία θανάτου, ἄ ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιάς θανάτου.*
 18 *ἄ ἐλαφρὸς ἔστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος· ἄ καταραθεῖ ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς.*
 19 *ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρὰ· ἄγκαλιδα γὰρ ὄρφανῶν ἦρπασαν.*
 20 *εἰτ' ἀνεμῶσθη αὐτοῦ ἡ ἄμαρτία, ὡσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανῆς ἐγένετο· ἀποδοθεῖ δὲ αὐτῷ ἄ ἔπραξεν, συντριβείη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλω ἀνιάτω.*
 21 *στεῖραν γὰρ οὐκ εὐ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησεν,*
 22 *θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους· ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεῦση κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς·*
 23 *μαλακισθεὶς μὴ ἐλπίζετω ὕγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ.*
 24 *πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσεν τὸ ὕψωμα αὐτοῦ· ἐμαράνθη δὲ ὡσπερ μολόχη ἐν καύματι ἡ ὡσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσῶν.*
 25 *εἰ δὲ μ', τίς ἔστιν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν ἄ καὶ θῶσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥῶματά μου; ἄ*

Giobbe 25

1 *Ἐπολαβῶν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει*
 2 *Τί γὰρ προοίμιον ἡ φόβος παρ' αὐτοῦ, ὁ ποιῶν τὴν σύμψασαν ἐν ὕψιστῳ;*
 3 *μὴ γὰρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἔστιν παρέλκυσις πειραταῖς; ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ;*
 4 *πῶς γὰρ ἔσται δικαίος βροτὸς ἐναντι κυρίου; ἡ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικὸς;*
 5 *εἰ σελῶνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφάσκει· ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ.*
 6 *ἔα δὲ, ἄνθρωπος σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.*

Giobbe 26

1 *Ἐπολαβῶν δὲ Ἰωβ λέγει*
 2 *Τίτι πρόσκεισαι ἡ τίτι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ὦ πολλῆ ἰσχύς καὶ ὦ βραχίων κραταιὸς ἔστιν;*
 3 *τίτι συμβεβούλευσαι; οὐχ ὦ πάσα σοφία; ἡ τίτι ἐπακολουθῶσεις; οὐχ ὦ μεγίστη δύναμις;*
 4 *τίτι ἀνῶγγειλας ῥῶματα; πνοὴ δὲ τίνας ἔστιν ἡ ἐξεληθοῦσα ἐκ σοῦ;*
 5 *ἄ μὴ γίγαντες μαιωθῶσονται ἄ ῥυποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ;*
 6 *ἄ γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπάπιον αὐτοῦ, ἄ καὶ οὐκ ἔστιν περιβόλαιον τῆ ἀπαλεία.*
 7 *ἄ ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδὲν, ἄ κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός·*

8 *ἄ δεσμεῦν ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, ἄ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ·*
 9 *ἄ ῥὸ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἄ ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ.*
 10 *ἄ πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος ἄ μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους.*
 11 *ἄ ῥστῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν ἄ καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῶσεως αὐτοῦ.*
 12 *ἄ ἰσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν, ἐπιστῶμη δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος·*
 13 *ἄ κλειθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν, προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην.*
 14 *ἄ ῥιδου ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, ἄ καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· ἄ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὅποτε ποιῶσει;*

Giobbe 27

1 *Ἐτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοίμιῳ*
 2 *Ζῆ κύριος, ὃς οὕτω με κέκρικεν, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχῶν,*
 3 *ἡ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιὸν μοι ἐν ῥίσιν,*
 4 *μὴ λαλῶσιν τὰ χεῖλη μου ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχῶ μου μελετῶσει ἄδικα.*
 5 *μ' μοι εἶη δικαίους ὕμᾶς ἀποφῆναι, ἔως ἂν ἀποθᾶνω· οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν.*
 6 *δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι· οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας.*
 7 *οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶψαν οἱ ἔχθροί μου ὡσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὡσπερ ἡ ἀπάθεια τῶν παρανόμων.*
 8 *καὶ τίς γὰρ ἔστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει; πεποιθὸς ἐπὶ κύριον ῥα σωθῶσεται;*
 9 *ἡ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος; ἡ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης*
 10 *μὴ ἔχει τινὰ παρηρησίαν ἐναντι αὐτοῦ; ἡ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ;*
 11 *ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὕμιν τί ἔστιν ἐν χειρὶ κυρίου· ἄ ἔστιν παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.*
 12 *ἰδοὺ δὴ πάντες οἶδατε ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε.*
 13 *αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτοῦς.*
 14 *ἔαν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς σφαγὴν ἔσσονται· ἔαν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν, προσαιτῶσουσιν·*
 15 *οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτῶσουσιν, χῶρας δὲ αὐτῶν οὐθεὶς ἐλεῶσει.*
 16 *ἔαν συναγάγη ὡσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάση χρυσίον,*
 17 *ταῦτα πάντα δικαίως περιποιῶσονται, τὰ δὲ χῶματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν.*
 18 *ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὡσπερ σῆτες καὶ ὡσπερ ἀράχνη.*
 19 *πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθῶσει, ἄ ῥοφθαλμοὺς αὐτοῦ διῶνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν.*
 20 *συνῶντησαν αὐτῷ ὡσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύνας, νυκτὶ δὲ ὕφειλατο αὐτὸν γνόφος·*
 21 *ἄ ῥἀναλῶμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται ἄ καὶ λικμῶσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.*
 22 *ἄ καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται· ἄ ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῆ φεύξεται·*
 23 *ἄ κροτῶσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ ἄ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.*

Giobbe 28

1 *ἔστιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος, ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίῳ, ὅθεν διηθείται.*
 2 *σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.*

3 τάξιν ἔθετο σκότει, ἄκαὶ πᾶν πέρασ αὐτὸς
 ἔξακριβάζεται· ἄλιθος σκοτία καὶ σκιά θανάτου,
 4 ἄδιακοπή χειμάρρου ἀπὸ κονίασ· οἱ δὲ
 ἔπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν.
 5 ἄγῃ, ἐξ αὐτῆς ἔξελευσεται ἄρτος, ἄφυποκάτω αὐτῆς
 ἔστράφη ὡσεὶ πῦρ.
 6 ἄτόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, ἄκαὶ ἄωμα, ἄχρυσίον
 αὐτῶ.
 7 ἄτρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, ἄκαὶ οὐ
 παρέβλεπεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπόσ·
 8 ἄφουκ ἔπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἄλαζόνων, ἄφου παρήλθεν
 ἐπὶ αὐτῆς λέων.
 9 ἄφὲν ἄκροτόμῳ ἔξέτεινεν χεῖρα αὐτοῦ, ἄκαὶ κατέστρεψεν
 δὲ ἐκ ἄριζῶν ὄρη·
 10 δῖνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν, πᾶν δὲ ἔντιμον εἰδὲν μου
 ὁ ὀφθαλμὸσ·
 11 βᾄθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξεν δὲ ἑαυτοῦ
 δύναμιν εἰς φῶσ.
 12 ἠ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς
 ἐπιστᾄμησ;
 13 οὐκ οἶδεν βροτὸσ ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐν
 ἀνθρώποισ.
 14 ἄβυσσος εἶπεν Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί· ἄκαὶ θάλασσα
 εἶπεν Οὐκ ἔστιν μετᾄ ἐμοῦ.
 15 ἄφου δώσει συγκλεισμὸν ἀντᾄ αὐτῆς, ἄκαὶ οὐ
 σταθᾄσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆσ·
 16 ἄκαὶ οὐ συμβασταχθᾄσεται ἄχρυσίῳ Ὠφιρ, ἄφὲν ὄνυχι
 τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ·
 17 ἄφουκ ἰσθᾄσεται αὐτῇ ἄχρυσίον καὶ ἄυλος ἄκαὶ τὸ
 ἄλλαγμα αὐτῆς σκευὴ ἄχρυσᾄ·
 18 ἄμετέωρα καὶ ἄγαβῖσ οὐ μνησᾄσεται, ἄκαὶ ἔλκυσον
 σοφίαν ὑπὲρ τᾄ ἐσώτατα·
 19 ἄφουκ ἰσθᾄσεται αὐτῇ τοπάξιον Αἰθιοπίασ, ἄχρυσίῳ
 καθαρῶ οὐ συμβασταχθᾄσεται.
 20 ἠ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς
 συνέσεωσ;
 21 λέλθην πάντα ἀνθρώπων ἄκαὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ
 οὐρανοῦ ἐκρύβη·
 22 ἄφῃ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν· ἄκαὶ ἄκηκόαμεν δὲ
 αὐτῆς τὸ κλέοσ.
 23 ὁ θεὸσ εὐ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν, αὐτὸσ δὲ οἶδεν
 τὸν τόπον αὐτῆσ·
 24 αὐτὸσ γὰρ τὴν ὑπὸ οὐρανόμ πᾶσαν ἔφορᾄ εἰδῶσ τὰ ἐν
 τῇ γῆ πάντα, ἄ ἐποίησεν,
 25 ἀνέμων σταθμὸν ὑδάτοσ τε μέτρα·
 26 ὅτε ἐποίησεν οὐτῶσ, ὑετόμ ἠρίθμησεν ἄκαὶ ὁδὸν ἐν
 τινάγματι φωνᾄσ·
 27 ἄτὸτε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἔξηγᾄσατο αὐτᾄ· ἄκαὶ ἔτοιμάσασ
 ἔξιχνίασεν.
 28 εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ Ἰδοῦ ἠ θεοσέβειᾄ ἐστὶν σοφία, τὸ
 δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστὶν ἐπιστᾄμη.

Giobbe 29

1 Ἔτι δὲ προσθεῖσ Ἰωβ εἶπεν τῶ προοιμίῳ
 2 Τῖσ ἄν με θεῖη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν, ὦν με ὁ
 θεὸσ ἐφύλαξεν;
 3 ὡσ ὅτε ἠῦγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆσ μου, ὅτε
 τῶ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·
 4 ὅτε ἠμην ἐπιβρίθων ὁδοῖσ, ὅτε ὁ θεὸσ ἐπισκοπήν
 ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·
 5 ὅτε ἠμην ὑλώδησ λίαν, κύκλω δὲ μου οἱ παῖδεσ·
 6 ὅτε ἔχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου
 ἔχέοντο γάλακτι·
 7 ὅτε ἔξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατεῖαισ
 ἐτίθετό μου ὁ δίφροσ.
 8 ἰδόντεσ με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντεσ
 ἔστησαν·
 9 ἀδροὶ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντεσ δάκτυλον ἐπιθέντεσ
 ἐπὶ στόματι.

10 οἱ δὲ ἀκούσαντεσ ἔμακάρισάν με, ἄκαὶ γλώσσα
 αὐτῶν τῶ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλᾄθη·
 11 ἄφῶτι οὐδὲ ἠκούσεν καὶ ἔμακάρισέν με, ἄκαὶ ὀφθαλμὸσ δὲ
 ἰδῶν με ἔξέκλινεν.
 12 διέσωσα γὰρ πτωχόν ἐκ χειρὸσ δυνάστου καὶ
 ὄρφανῶ, ὦ οὐκ ἦν βοθηόσ, ἔβῳθησα·
 13 ἄφὲυλόγια ἀπολλυμένου ἐπὶ ἐμὲ ἔλθοι, ἄκαὶ στόμα δὲ
 ἄχᾄρασ με εὐλόγησεν.
 14 δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν, ἠμφιασάμην δὲ κρίμα
 ἴσα διπλοῖδι.
 15 ὀφθαλμὸσ ἠμην τυφλῶν, ποῦσ δὲ χολῶν.
 16 ἐγῶ ἠμην πατήρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ, ἠν οὐκ ἠδεν,
 ἔξιχνίασα·
 17 συνέτριψα δὲ μύλασ ἀδίκων, ἐκ δὲ μέσου τῶν
 ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἔξέσπασα.
 18 εἶπα δὲ ἠ ἠλικία μου γηράσει, ὡσπερ στέλεχος
 φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω·
 19 ἄφῃ ἄριζα μου διᾄνοικται ἐπὶ ὑδάτοσ, ἄκαὶ δρόσοσ
 ἀύλισθᾄσεται ἐν τῶ θερισμῶ μου·
 20 ἄφῃ δόξα μου καινῇ μετᾄ ἐμοῦ, ἄκαὶ τὸ τόξον μου ἐν
 χειρὶ αὐτοῦ πορευέσεται·
 21 ἐμοῦ ἀκούσαντεσ προσέσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ
 ἐμῇ βουλή·
 22 ἐπὶ δὲ τῶ ἐμῶ ῥᾄματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖσ δὲ
 ἐγίνοντο, ὁπόταν αὐτοῖσ ἐλάλουν·
 23 ὡσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετόμ, οὕτωσ
 οὔτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν.
 24 ἐὰν γελᾄσω πρὸσ αὐτοῦσ, οὐ μὴ πιστεύσωσιν, ἄκαὶ
 φῶσ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν·
 25 ἄφῆξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων ἄκαὶ
 κατεσκᾄνον ὡσεὶ βασιλεῦσ ἐν μονοζῶνοισ ὄν τρόπον
 παθεινοῦσ παρακαλῶν· ἄκαὶ

Giobbe 30

1 νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου, ἐλάχιστοι νῦν νουθετοῦσίν
 με ἐν μέρει, ἄκαὶ ἔξουδένουν πατέρασ αὐτῶν, ἄκαὶ οὐκ
 ἠγῃσάμην εἶναι ἀξιούσ κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.
 2 ἄκαὶ γὰρ ἰσχύσ χειρῶν αὐτῶν ἴνα τί μοι; ἄκαὶ αὐτοῦσ
 ἀπώλετο συντέλεια·
 3 ἄφὲν ἐνδεία καὶ λιμῶ ἄγονοσ· φοῖ φεύγοντεσ ἀνυδροῦ
 ἐχθῆσ συνοχήν καὶ ταλαιπωρίαν,
 4 φοῖ περικλῶντεσ ἄλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι, ἄκαὶ οἴτινεσ ἄλιμα ἠν
 αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ καὶ πεφραυλισμένοι, ἐνδεεῖσ
 παντοῦσ ἀγαθοῦ, οἱ καὶ ἄριζασ ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ
 μεγάλου·
 5 ἐπανέστησάν μοι κλέπται,
 6 ὦν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἠσαν τρώγλαι πετρῶν·
 7 ἄκαὶ ἄνά μέσον εὐᾄχων βοᾄσονται· ἄκαὶ ὑπὸ φρυγᾄνα
 ἄγρια διητῶντο,
 8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα καὶ κλέοσ
 ἐσβεσμένομ ἀπὸ γῆσ.
 9 νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγῶ εἶμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλημα
 ἔχουσιν·
 10 ἐβδελύξαντο δὲ με ἀποστάντεσ μακράν, ἀπὸ δὲ
 προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον.
 11 ἀνοῖξασ γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέν με, ἄκαὶ
 χαλίον τοῦ προσώπου μου ἔξαπέστειλαν.
 12 ἄκαὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανέστησαν, ἄκαὶ ἄποδα αὐτῶν
 ἔξέτειναν καὶ ἄδοποίησαν ἐπὶ ἐμὲ τρίβουσ ἀπωλείασ
 αὐτῶν.
 13 ἄφῆξετριβήσαν τρίβοι μου, ἄκαὶ ἔξεδυσεν γὰρ μου τὴν
 στολᾄν·
 14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν με, κέχρηταὶ μοι ὡσ
 βούλεται, ἐν ὀδύναισ πέφυρμαι.
 15 ἐπιστρέφονται δὲ μοι αἱ ὀδύναι, ὡχέτό μου ἠ ἐλπῖσ
 ὡσπερ πνεῦμα καὶ ὡσπερ νέφοσ ἠ σωτηρία μου.
 16 ἄκαὶ νῦν ἐπὶ ἐμὲ ἐκχυθᾄσεται ἠ ψυχᾄ μου, ἄκαὶ ἔχουσιν
 δὲ με ἠμέραι ὀδυνῶν·
 17 νυκτὶ δὲ μου τὰ ὀσᾄ συγκέκαυται, τὰ δὲ νεῦρά μου
 διαλέλυται.

18 ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς, ὡς περὶ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχεν με·
 19 ἦγησαι δέ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῆ καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς·
 20 κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούεις μου, ἔστισαν καὶ κατενόησάν με·
 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεμόνως, χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσασ·
 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναϊς· ἔκλειψάν με ἀπὸ σωτηρίας·
 23 οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει· οἰκία γὰρ παντὶ θνητῶ γῆ.
 24 εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθεὶς γε ἐτέρου, καὶ ποιῶσαι μοι τοῦτο.
 25 ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἐστέναξα δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις.
 26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνῆντησάν μοι μάλλον ἡμέραι κακῶν.
 27 ἦ κοιλία μου ἐξέξεσεν καὶ οὐ σιωπῶται, ἔπροέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας·
 28 στένων πεπόρευμαι ἀνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κερραγῶς.
 29 ἀδελφὸς γέγονα σειρῶν, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν.
 30 τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότῳται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστά μου ἀπὸ καύματος.
 31 ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

Giobbe 31

1 ἦ διαθῶ κεν ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου· ἔκλειψάν μου οὐκ ἐπὶ παρθένον.
 2 ἔκλειψάν μοι τὰ ἔμμεναι ὁ θεὸς ἀπάνωθεν· ἔκλειψάν μοι κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων·
 3 φοῦχι ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ· ἔκλειψάν μοι ἀπαλλοτριώσεις τοῖς ποιούσιν ἀνομίαν·
 4 φοῦχι αὐτὸς ὄψεται ὁδόν μου· ἔκλειψάν μοι πάντα τὰ διαβῶματα μου ἐξαριθμῶται·
 5 εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον,
 6 ἴσταίη με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου.
 7 εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἠψάμην δάρων,
 8 σπείραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.
 9 εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναϊκί ἀνδρὸς ἐτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς,
 10 ἄρρασαι ἄρα καὶ ἡ γυνὴ μου ἐτέρῳ, τὰ δὲ νῦπιά μου ταπεινωθεῖη·
 11 θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναϊκά·
 12 πῦρ γὰρ ἐστὶν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ, ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν.
 13 εἰ δὲ καὶ ἐφάυλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρὸς με,
 14 τί γὰρ ποιῶσα, ἐὰν ἔτασίν μου ποιῶται ὁ κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπῶ, τίνα ἀπόκρισιν ποιῶμαι;
 15 πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.
 16 ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν, ἦν ποτ' εἶχον, οὐκ ἀπέτυχον, χῆρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα.
 17 εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμὸν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὀρφανῶ μετέδωκα·
 18 ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ· ἔκλειψάν μοι μητρός μου ὡδῶν·
 19 εἰ δὲ καὶ ὑπερείδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα,
 20 ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἁμῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν,

21 εἰ ἐπήρα ὀρφανῶ χεῖρα πεποιθῶς ὅτι πολλῶ μοι βῶθρα περιέστιν,
 22 ἀποσταίη ἄρα ὁ ὄμῳς μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὃ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβεῖη.
 23 φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με, ἔκλειψάν μοι ἀπὸ τοῦ λῆμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω.
 24 ἔκλειψάν μοι χρυσίον ἰσχύϊ μου· εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποιθήσα,
 25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθημι πολλοῦ πλοῦτος μοι γενομένου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμῶται τοῖς ἐθέμην χεῖρά μου,
 26 ἢ οὐχ ὄρω μὲν ἡλίον τὸν ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα, σελῶν δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστὶν.
 27 ἔκλειψάν μοι ἡπατῶθι λάθρα ἢ καρδία μου· εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθεῖς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα,
 28 καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἢ μεγίστη λογισθεῖη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου.
 29 εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου ἔδωκεν,
 30 ἀκούσαι ἄρα τὸ ὄδός μου τὴν κατάραν μου, θρυλληθεῖν δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος.
 31 εἰ δὲ καὶ πολλὰ εἶπον αἱ θεράπαιναι μου· τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρηστοῦ ὄντος·
 32 ἔξω δὲ οὐκ ἠγύλιζοτο ξένος, ἢ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέφκτο.
 33 εἰ δὲ καὶ ἁμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρουσα τὴν ἁμαρτίαν μου,
 34 οὐ γὰρ διετράπημι πολυοχλίαν πλῆθος τοῦ μὴ ἐξαγορευομένου ἐνώπιον αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ εἶσα ἀδύνατον ἐξελεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ,
 35 ἔκλειψάν μοι ἀκούοντά μου· ἔκλειψάν μοι δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδοῖκεν, συγγραφὴν δὲ, ἣν εἶχον κατὰ τινος,
 36 ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον,
 37 καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα οὐθὲν λαβὼν παρὰ χροοφιλέτου,
 38 εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλάκες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν,
 39 εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχύϊν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἀνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα,
 40 ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. Καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥῆμασιν.

Giobbe 32

1 Ἠσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰωβ· ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν.
 2 ὀργίσθη δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ τῆς Αυσίτιδος χώρας, ὀργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου·
 3 καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὀργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδύνῃθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.
 4 Ἐλιους δὲ ὑπέμεινεν δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις.
 5 ἔκλειψάν μοι εἶδεν Ἐλιους ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις μὲν ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, ἔκλειψάν μοι ὀργὴ αὐτοῦ·
 6 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν· Νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι· διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστῆμην·
 7 εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδασιν σοφίαν.
 8 ἀλλὰ πνευμά ἐστιν ἐν βροτοῖς, πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἢ διδάσκουσα·
 9 οὐχ οἱ πολυχρόνιοι εἰσιν σοφοί, οὐδ' οἱ γέροντες οἶδασιν κρίμα.
 10 διὸ εἶπα· Ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγεῖλω ὑμῖν ἃ οἶδα·
 11 ἐνωτίζεσθε μου τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων, ἔκλειψάν μοι ἐτάσσετε λόγους.
 12 ἔκλειψάν μοι μέχρι ὑμῶν συνῶσα, ἔκλειψάν μοι ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων, φάντασκοκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν,

13 ἵνα μὴ εἶπτε Εὐρομεν σοφίαν κυρίῳ προσθέμενοι·
14 ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα.
15 φέπτο ἔθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, φεπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.
16 φύπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησαν· φῶτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. f
17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει
18 Πάλιν λαλῶσω πλῆρης γὰρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦ·
19 ἡ δὲ γαστῆρ μου ὥσπερ ἄσκος γλεύκου ζέων δεδεμένος ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκέως ἐρρηγῶς.
20 λαλῶσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοιξάς τὰ χεῖλη·
21 ἀνθρώπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνοῦμαι, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ·
22 οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπον· εἰ δὲ μῶ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Giobbe 33

1 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον, Ἰωβ, τὰ ῥήματα μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου·
2 ἴδου γὰρ ἦνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.
3 καθαρὰ μου ἡ καρδία ῥήμασιν, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοῦσι.
4 πνεῦμα θεῖον τὸ ποιήσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με.
5 ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα· ὑπόμεινον, στήθι κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ.
6 ἐκ πηλοῦ δι' ῥτισαί σὺ ὡς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρητίσμεθα.
7 οὐχ ὁ φόβος μου σε στροβῖσει, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί.
8 φλὴν εἶπας ἐν ὧσιν μου, φωνὴν ῥημάτων σου ἀκ' ἰκοῦ·
9 διότι λέγεις Καθαρός εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν, ἄμειπτος δὲ εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα·
10 μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὔρεν, ἠγῆται δὲ με ὥσπερ ὑπεναντίον·
11 ἔθετο δὲ ἐν ζύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξεν δὲ μου πάσας τὰς ὁδοὺς.
12 πῶς γὰρ λέγεις Δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακ' ἰκοέν μου; αἰώνιος γὰρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν.
13 λέγεις δὲ Διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακ' ἰκοεν πᾶν ῥῆμα;
14 ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλῶσαι ὁ κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον,
15 ἡ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης·
16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων, ἐν εἶδεν σὺ φόβου τοιούτοις αὐτοὺς ἐξεφώβησεν
17 ἀποστρέψαι ἀνθρώπον ἐξ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο.
18 ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.
19 πάλιν δὲ ἠλεγεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης· f καὶ πλῆθος ὁσῶν αὐτοῦ ἐνάρκησεν, f
20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνῃται προσδέξασθαι· f καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμῶσει, f
21 ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστά αὐτοῦ κενά·
22 ἠγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδη.
23 ἐὰν ὧσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι, εἰς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν· ἐὰν νοῦσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφήναι ἐπὶ κύριον, ἀναγγεῖλη δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ,
24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν εἰς θάνατον, ἀνανάσσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἄλοιφην ἐπὶ τοίχῳ, τὰ δὲ ὀστά αὐτοῦ ἐμπλῶσει μυελοῦ·

25 ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκαταστῶσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις.
26 ἐυξάμενος δὲ πρὸς κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται, εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην.
27 εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἀνθρώπος αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων· Οἶα συνετέλουν, καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέν με ὧν ἠμαρτον.
28 φῶσον ψυχῶν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, f καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται.
29 φίδου πάντα ταῦτα ἐργάται ὁ ἰσχυρὸς φόδους τρεῖς μετὰ ἀνδρός· f
30 ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχῶν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῆ αὐτόν.
31 ἐνωτίζου, Ἰωβ, καὶ ἄκουέ μου· f κῶφευσον, καὶ ἐγὼ εἰμι λαλῶσω.
32 φεῖ εἰσὶν λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· f λάλησον, θέλω γὰρ δικαιοθῆναί σε.
33 φεῖ μῶ, σὺ ἄκουσον μου· f κῶφευσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν. f

Giobbe 34

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει
2 Ἀκούσατέ μου, σοφοί· ἐπιστάμενοι, ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν·
3 φῶτι οὗς λόγους δοκιμάζει, f καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν.
4 f κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς, f γνῶμεν ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν ὅ τι καλόν· f
5 ὅτι εἶρηκεν Ἰωβ Δίκαιός εἰμι, ὁ κύριος ἀπ' ἄλλαξέν μου τὸ κρίμα,
6 ἐμψέσατο δὲ τῷ κρίματί μου, f βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας.
7 f τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰωβ f πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ· f
8 οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβῶσας ἡ ὁδοῦ κοινωνῶσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν;
9 μὴ γὰρ εἶπης ὅτι Οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός· καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου.
10 διό, συνετοὶ καρδίας, ἀκούσατέ μου· M' μοι εἶη ἔναντι κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταραξάει τὸ δίκαιον·
11 ἀλλὰ ἀποδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, f καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρῶσει αὐτόν· f
12 οἷη δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιῶσιν; ἢ ὁ παντοκράτωρ ταραξάει κρίσιν;
13 ὅς ἐποίησεν τὴν γῆν· τίς δὲ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;
14 εἰ γὰρ βούλοιο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν,
15 τελευτῶσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.
16 εἰ δὲ μὴ νουθετῆ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων.
17 ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον.
18 ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ Παρανομεῖς, f ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν· f
19 ὅς οὐκ ἐπὶσχύνθη πρόσωπον ἐντίμου οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἀδρόις θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν.
20 κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβῶσεται τὸ κεκραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρῶσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων.
21 αὐτὸς γὰρ ὄρατ' ἔστιν ἔργων ἀνθρώπων, λέληθεν δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν,
22 οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα·
23 φῶτι οὐκ ἐπ' ἀνδρα θῶσει ἔτι· f ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορᾷ
24 ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς·

25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα ἡκαὶ στρέψει νύκτα, καὶ ταπεινωθῶσονται.
 26 ἔσβεσεν δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ,
 27 ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ, δικαιοῦματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν
 28 ἡ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πένητος, ἡκαὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται.
 29 ἡκαὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάζεται; ἡκαὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; ἡκαὶ κατὰ ἔθλους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ
 30 ἡ βασιλευῶν ἀνθρώπων ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.
 31 ἡ ῥῶτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων Εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω.
 32 ἡ ῥᾶνευ ἐμαντοῦ ὄψομαι, σὺ δεῖξόν μοι· ἡ ῥεὶ ἀδικίαν ἡργασάμην, οὐ μὴ προσθῶσω.
 33 ἡ ῥμὴ παρὰ σοῦ ἀποτεῖσει αὐτ'ν; ἡ ῥῶτι ἀπόση, ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ· ἡκαὶ τί ἔγνωσ λάλησον.
 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκ'κοέν μου τὸ ῥῆμα.
 35 ἡ ἰωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, τὰ δὲ ῥῶματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστῆμῃ.
 36 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε, ἡ ἰωβ, μὴ ὄψῃ ἔτι ἀνταπόκρισιν ὡσπερ οἱ ἄφρονες,
 37 ἡ ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθῶσεται πολλὰ λαλούντων ῥῶματα ἐναντίον τοῦ κυρίου.

Giobbe 35

1 ἡ Ὑπολαβῶν δὲ Ἐλιους λέγει
 2 Τί τοῦτο ἡγῶ ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας Δίκαιός εἰμι ἐναντι κυρίου;
 3 ἡ ἔρεῖς Τί ποιῶ ἀμαρτῶν;
 4 ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις σου.
 5 ἀνάβλεπον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ, κατὰμαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ.
 6 εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι;
 7 ἐπεὶ δὲ οὐδὲν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; ἡ ἡ τί ἐκ χειρός σου λῶμψεται;
 8 ἡ ῥάνδρι τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσεβείᾳ σου, ἡκαὶ υἰῶ ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.
 9 ἡ ῥὰπὸ πλῆθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται, ἡ ῥβῶσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν.
 10 ἡκαὶ οὐκ εἶπεν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ ποιῶσας με, ἡ ὁ κατατάσων φυλακὰς νυκτερινάς,
 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ;
 12 ἡ ῥέκει κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.
 13 ἡ ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὅρατ' ἐστὶν
 14 τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με. κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν, ὡς ἔστιν.
 15 ἡκαὶ νῦν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος, ὄργην αὐτοῦ ἡκαὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα.
 16 ἡκαὶ ἡ ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἡ ἐν ἀγνωσίᾳ ῥῶματα βαρύνει.

Giobbe 36

1 Προσθεῖς δὲ Ἐλιους ἔτι λέγει
 2 Μείνόν με μικρὸν ἔτι, ἡνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶν λέξις.
 3 ἀναλαβῶν τὴν ἐπιστῆμην μου μακρὰν ἔργοις δὲ μου δίκαια ἔρω
 4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἄδικα ῥῶματα· ἀδικῶς συνίεις.
 5 γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιῶσεται τὸν ἄκακον. ἡ ῥδυνατὸς ἰσχύι καρδίας

6 ἡ ῥάσεβῃ οὐ μὴ ζωοποιῶσει ἡκαὶ κρίμα πτωχῶν δώσει.
 7 ῥουκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· ἡκαὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον ἡκαὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος, καὶ ὑψωθῶσονται.
 8 ἡκαὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις ἡσυσχεθῶσονται ἐν σχοινίοις πενίας,
 9 ἡκαὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν ἡκαὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν.
 10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· ἡκαὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφῶσονται ἐξ ἀδικίας.
 11 ἡ ῥἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν, ἡσυντελέσουσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἡκαὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις.
 12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασῶζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδένα αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνῶκοι ἡσαν.
 13 ἡκαὶ ὑποκριταὶ καρδία τάξουσιν θυμόν· ῥοῦ βῶσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτούς.
 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων,
 15 ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενὴ καὶ ἀδύνατον· κρίμα δὲ πράεων ἐκθῶσει.
 16 ἡκαὶ προσέτι ἡπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ· ῥάβυσσος, κατὰχυσὶς ὑποκάτω αὐτῆς· ἡκαὶ κατέβη τράπεζά σου πλῆρης πιότητος.
 17 οὐχ ὕστερῶσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα,
 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσεβειαν δῶρων, ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις.
 19 μῶσε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεῶσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, ἡκαὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν.
 20 ῥμὴ ἐξεγκύσης τὴν νύκτα ῥτοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν.
 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα· ῥεπὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας.
 22 ῥίδου ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσεται ἐν ἰσχύι αὐτοῦ· ῥ τίς γὰρ ἐστὶν κατ' αὐτὸν δυνάστης;
 23 τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἡ τίς ὁ εἶπας Ἐπραξεν ἄδικα;
 24 μνῶσθητι ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ῥῶν ἡῤξαν ἄνδρες.
 25 ῥπᾶς ἀνθρώπος εἶδεν ἐν ἐαυτῷ, ῥ ὅσοι τιτρωσκόμενοι εἰσιν βροτοί.
 26 ῥίδου ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ῥ ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος.
 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνας ὕετοῦ, ἡκαὶ ἐπιχρῶσονται ὕετῷ εἰς νεφέλην.
 28 ῥῥῶσονται παλαιώματα, ῥ ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθῶν βροτῶν.
 28α ἔθετο κτῶνσιν, οἶδαςιν δὲ κοίτης τάξιν.
 28β τοῦτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος;
 29 ἡκαὶ ἐὰν συνῆ ἀπεκτάσεις νεφέλης, ῥ ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ,
 30 ῥίδου ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἡδω ἡκαὶ ῥίζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυπεν.
 31 ῥ ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, ῥ δῶσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι.
 32 ῥεπὶ χειρῶν ἐκάλυπεν φῶς ἡκαὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι.
 33 ῥ ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ· ῥ κτήσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Giobbe 37

1 ἡκαὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἡκαὶ ἀπερρῶ ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.
 2 ῥ ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὄργῃ θυμοῦ κυρίου, ἡκαὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεῦσεται.
 3 ῥ ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἡκαὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς.

4 φόπισω αὐτοῦ βοῦσεται φωνῶν, φβροντῶσει ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ, φκαὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ.
 5 φβροντῶσει ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια· φ ἐποίησεν γὰρ μεγάλα, ἃ οὐκ ἤδειμεν,
 6 συντάσων χιόνι Γίνου ἐπὶ τῆς γῆς· φκαὶ χειμῶν ὑετός, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ.
 7 φὲν χειρὶ παντός ἀνθρώπου κατασφραγίζει, φ ἵνα γινῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν.
 8 εἰσηλθεν δὲ θηρία ὑπὸ σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης.
 9 ἐκ ταμειῶν ἐπέρχονται δῖνοι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψυχῶς.
 10 φκαὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος, φ οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται·
 11 φκαὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη, φδιασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ.
 12 φκαὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει φὲν θεεβουλαθῶ εἰς ἔργα αὐτῶν· φπάντα, ὅσα ἂν ἐντείληται αὐτοῖς, φ ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς,
 13 φἐὰν εἰς παιδείαν, ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, φἐὰν εἰς ἔλεος εὐρῶσει αὐτόν· φ
 14 ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰαβ· στήθι νουθετοῦ δύναμιν κυρίου.
 15 οἶδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιῶσας ἐκ σκότους.
 16 ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξάισια δὲ πτώματα πονηρῶν.
 17 σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμῶν· ἡσύχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς.
 18 φστερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, φἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως· φ
 19 διὰ τί; διδάξον με τί ἐροῦμεν αὐτῷ· καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.
 20 μὴ βίβλος ἡ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπῶσω;
 21 πᾶσιν δ' οὐχ ὄρατον τὸ φῶς, φτηλαυγές ἐστιν ἐν τοῖς παλαιώμασιν· φ ὡσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν.
 22 ἀπὸ βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα· ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος.
 23 καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὁμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶει ἐπακούειν αὐτόν;
 24 διὸ φοβηθῶσονται αὐτόν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθῶσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ καρδία.

Giobbe 38

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιουν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ἰαβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν
 2 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλῶν, συνέχων δὲ ῥῆματα ἐν καρδία, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν;
 3 ζῶσαι ὡσπερ ἀνὴρ τὴν ὄσφυν σου, ἐρωτῶσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι.
 4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δὲ μοι, εἰ ἐπίστη σύνεσιν.
 5 τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς;
 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπῶγασιν; τίς δὲ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς;
 7 ὅτε ἐγένεθησαν ἄστρα, ἦν εἰσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου.
 8 ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ κοιλάδας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη·
 9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα·
 10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια περιθειῖς κλειθρα καὶ πύλας·
 11 εἶπα δὲ αὐτῇ Μέχρι τούτου ἐλεύση καὶ οὐχ ὑπερβῶση, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβῶσεται σου τὰ κύματα.
 12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωινόν, ἐωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν
 13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πληλὸν ἐπλασας ζῶον καὶ λαλητὸν αὐτόν ἔθου ἐπὶ γῆς;
 15 ἀφείλας δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας;
 16 ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;
 17 ἀνοίγονται δὲ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν;
 18 νεουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν;
 19 ἀνάγγειλον δ' μοι πόση τίς ἐστιν.
 20 ποία δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς, σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος;
 21 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν;
 22 οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς.
 23 ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐόρακας.
 24 ἀπόκειται δὲ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης.
 25 πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;
 26 τίς δὲ ἠτοίμασεν ὑετῶν λάβρω ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν
 27 φτοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν, οὐδ' οὐκ ἂν ῥ, φέρημον, οὐδ' οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,
 28 φτοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον φκαὶ τοῦ ἐκβλαστήσαι ἐξοδὸν χλόης; φ
 29 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατῶρ; τίς δὲ ἐστιν ὁ τετοκῶς βάλους δρόσου;
 30 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος;
 31 πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,
 32 ἢ καταβαίνει ὡσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν;
 33 συνήκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἠνοιξας;
 34 φῆ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ φκαὶ Ἐσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; φ
 35 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;
 36 καλέσεις δὲ νέφος φωνῆ, καὶ τρόμφ ὕδατος λάβρω ὑπακούσεται σου;
 37 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσιν δὲ σοι τί ἐστιν;
 38 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλικὴν ἐπιστῆμην;
 39 τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινεν;
 40 κέχυται δὲ ὡσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτόν ὡσπερ λίθῳ κύβον.
 41 θηρεύσεις δὲ λέουσιν βοράν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλῶσεις;
 42 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.
 43 τίς δὲ ἠτοίμασεν κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σίτα ζητούντες.

Giobbe 39

1 φεὶ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, φ ἐφύλαξας δὲ ὠδίνας ἐλάφων;
 2 ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλῆρεις τοκετοῦ, ὠδίνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας;
 3 ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδιά ἔξω φόβου; φὠδίνας αὐτῶν ἐξαποστελεῖς;
 4 φάπορρῶξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθῶσονται ἐν γενῶματι, φἐξελεύσονται καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς· φ
 5 τίς δὲ ἐστιν ὁ ἀφεις ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον, δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;

6 ἐθέμην δὲ τὴν δίκαιαν αὐτοῦ ἔρημον· καὶ τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα·
7 καταγελῶν πολυχλίαις πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου
οὐκ ἀκούων
8 κατασκέπεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ· καὶ ὀπίσω παντός
χλωροῦ ζητεῖ·
9 βουλᾷ σεται δὲ σοὶ μονόκερος δουλεύσαι ἢ κοιμηθῆναι
ἐπὶ φάτνης σου;
10 δῖοι δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἐλκύσει σου
αὐλάκας ἐν πεδίῳ;
11 πέποιθας δὲ ἐπ’ αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ,
ἐπαφᾷ σεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου;
12 πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοὶ τὸν σπῆρον, εἰσίοισι
δέ σου τὸν ἄλωνα;
13 φτέρυγες τερπομένων νεελασα, φέαν συλλαβὴν ἀσιδα
καὶ νεσσα·
14 ὅτι ἀφᾷ σεις εἰς γῆν τὰ φᾷ αὐτῆς· καὶ ἐπὶ χουὶν
θάλψει
15 καὶ ἐπελάθετο ὅτι πους σκορπιεῖ· καὶ θηρία ἀγροῦ
καταπατᾷ σεις·
16 φάπεσκλᾷ ρυνην τὰ τέκνα αὐτῆς ὥστε μὴ ἐαυτῆ, φεις
κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου·
17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῆ ὁ θεὸς σοφίαν· καὶ οὐκ
ἐμέρισεν αὐτῆ ἐν τῇ συνέσει.
18 κατακαίρον ἐν ὑμῖν ὑψώσεται, καταγελάσεται
ἵππου καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ·
19 ἢ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχῆλω
αὐτοῦ φόβον;
20 περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων
αὐτοῦ τόλμη;
21 ἀνορύσων ἐν πεδίῳ γαυριᾶ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς
πεδίον ἐν ἰσχύϊ·
22 συναντῶν βέλει καταγελαῖ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἀπὸ
σιδῆρου·
23 ἐπ’ αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα,
24 καὶ ὄρη ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἕως
ἂν σημάνη σάλπιγξ·
25 σάλπιγγος δὲ σημαίνουσης λέγει· Εὐγε, πόρρωθεν δὲ
ὄσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ.
26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστῆμης ἔστηκεν ἰέραξ ἀναπετάσας
τὰς πτέρυγας ἀκίνητος καθορῶν τὰ πρὸς νότον;
27 ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑψοῦται ἀετός, γῆσ δὲ ἐπὶ
νοσιᾶς αὐτοῦ καθεσθῆς ἀυλίξειται
28 φέπ’ ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφω·
29 ἐκεῖσε ὦν ζητεῖ τὰ σῖτα, φπόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ σκοπεύουσιν·
30 νεοσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὐ δ’ ἂν ὦσι
τεθνεώτες, παραχρήμα εὐρίσκονται.

Giobbe 40

1 καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰωβ καὶ εἶπεν
2· Μη κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ, φέλέγχων θεὸν
ἀποκριθᾷ σεται αὐτῷ·
3 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ
4· Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι νοθετούμενος καὶ ἐλέγχων
κύριον ἀκούων τοιαῦτα οὐθέν ὦν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀποκρισὶν
δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θᾷ ἐπὶ στόματί μου·
5 ἄπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθᾷ σω.
6 Ἐτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπεν τῷ Ἰωβ ἐκ τοῦ νέφους
7· Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνήρ τὴν ὄσφυν σου, ἔρωτᾷ σω
δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι·
8 μὴ ἀποποιῶ μου τὸ κρίμα. οἶει δὲ με ἄλλως σοὶ
κεχηματικένοι ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος;
9 ἢ βραχίων σοὶ ἐστὶν κατὰ τοῦ κυρίου, ἢ φωνὴ κατ’
αὐτὸν βροντᾶς;
10 ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν
ἀμφίεσαι·
11 ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὄρη, πᾶν δὲ ὑβριστὴν
ταπεινώσον,
12 ὑπερφανὸν δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρήμα,

13 κρύψον δὲ εἰς γῆν ἕξω ὀμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα
αὐτῶν ἀτιμίας ἐμπλησον·
14 ὀμολογᾷ σω ἅρα ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου σῶσαι.
15 ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοῖ· χόρτον ἴσα βουσίην
ἐσθίει.
16 ἰδοὺ δὴ ἰσχυρὸς αὐτοῦ ἐπ’ ὄσφυϊ, ἢ δὲ δύναμις ἐπ’
ὀμφαλοῦ γαστρός·
17 ἔστησεν οὐρανὸν ὡς κυβάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ
συμπέπλεκται·
18 αἱ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι, ἢ δὲ ῥάχισ
αὐτοῦ σίδηρος χυτός.
19 τοῦτ’ ἐστὶν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου, πεποιημένον
ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ’ ὄρος ἀκρότομον ἐποίησεν χαρμονὴν
τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ·
21 ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται παρὰ πάπυρον καὶ
κάλαμον καὶ βούτομον·
22 σκιαζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν
ῥαδάμοις καὶ κλώνες ἄγνου.
23 ἐὰν γένηται πλῆμυρα, οὐ μὴ αἰσθηθῆ, φπέποιθεν ὅτι
προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.
24 φέν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν,
φένσκολιεύομενος τρᾷ σεις ῥίνα·
25 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθᾷ σεις δὲ
φορβεᾷν περὶ ῥίνα αὐτοῦ;
26 φεῖ δᾷ σεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, φ ψελίω δὲ
τρυπᾷ σεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ;
27 λαλᾷ σεις δὲ σοὶ δεᾷ σεις, ἱκετηρία μαλακῶς;
28 θᾷ σεται δὲ διαθᾷ κην μετὰ σοῦ, λᾷ μψη δὲ αὐτὸν
δοῦλον αἰώνιον;
29 παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω ἢ δᾷ σεις αὐτὸν ὥσπερ
στρουθίον παιδίῳ;
30 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτὸν
Φοινίκων γένῃ;
31 πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν
μίαν οὐράς αὐτοῦ· καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν
αὐτοῦ·
32 ἐπιθᾷ σεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθεῖς πόλεμον τὸν
γιγνόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.

Giobbe 41

1 οὐχ ἐόρακας αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις
τεθαύμακας;
2 οὐ δέδοικας ὅτι ἠτοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ
ἀντιστάς;
3 ἢ τίς ἀντιστᾷ σεται μοι καὶ ὑπομενεῖ, εἰ πᾶσα ἡ ὑπ’
οὐρανὸν ἐμᾷ ἐστιν;
4 φοῦ σιωπᾷ σομαι δι’ αὐτόν, καὶ λόγον δυνάμεως
ἐλεᾷ σεις τὸν ἴσον αὐτοῦ·
5 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ; εἰς δὲ
πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;
6 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω ὀδόντων
αὐτοῦ φόβος.
7 τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκειαι, σύνδεσμος δὲ
αὐτοῦ ὥσπερ σμιρίτης λίθος·
8 φεῖς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, φ πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ
αὐτόν·
9 φάνῃρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθᾷ σεται,
φσυνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν·
10 ἐν παρμῷ αὐτοῦ ἐπιφάσκαται φέγγος, οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου.
11 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες
καίόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάροι πυρός·
12 ἐκ μυκτῶρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου
καιομένης πυρὶ ἀνθράκων·
13 ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐκπορεύεται.
14 ἐν δὲ τραχῆλω αὐτοῦ ἀυλίξειται δύναμις, ἐμπροσθεν
αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια.

15 σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται· φκαταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθ'σεται.Ϝ
16 ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἔστηκεν δὲ ὡσπερ ἄκμων ἀν'λατος.
17 στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις.
18 ἐὰν συναντ'σωσιν αὐτῷ λόγχοι, οὐδὲν μὴ ποι'σωσιν φδόρυ ἐπηρμένον καὶ θώρακα·Ϝ
19 ἤγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὡσπερ ξύλον σαθρόν·
20 οὐ μὴ τρώση αὐτὸν τόξον χάλκειον, ἤγηται μὲν πετροβόλον χόρτον·
21 φῶς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι,Ϝ καταγελαῖ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου.
22 ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσοῦς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὡσπερ πηλὸς ἀμύθητος.
23 ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὡσπερ χαλκεῖον, ἤγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὡσπερ ἐξάλειπτρον,
24 τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὡσπερ αἰχμάλωτον· φελογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον.Ϝ
25 οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεπονημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου·
26 πᾶν ὑψηλὸν ὄρα, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

Giobbe 42

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ
2 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐθέν.
3 τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κρύπτων σε βουλ'ν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἂ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά ἂ οὐκ ἠπιστάμην;
4 ἄκουσον δὲ μου, κύριε, ἵνα καγὼ λαλ'σω· ἐρωτ'σω δὲ σε, σὺ δὲ με δίδαξον.
5 ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἑώρακέν σε·
6 διὸ ἐφάυλισα ἑμαυτὸν καὶ ἐτάκην, ἤγημαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.
7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύριον πάντα τὰ ῥ'ματα ταῦτα τῷ Ἰωβ εἶπεν ὁ κύριος Ἐλιφας τῷ Θαιμανίτῃ· Ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλ'σατε ἐνώπιόν μου ἀληθῆς οὐδὲν ὡσπερ ὁ θεράπων μου Ἰωβ.
8 νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰωβ, καὶ ποι'σει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν· Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων μου εὐξεται περὶ ὑμῶν, φῶτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λ'μψομαι·Ϝ εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἀν' ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλ'σατε ἀληθῆς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰωβ.
9 ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος καὶ ἐποίησαν καθῶς

συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος, καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ.
10 ὁ δὲ κύριος ἠύξησεν τὸν Ἰωβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφήκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν· ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν ἐμπροσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν.
11 ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτόν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πιόντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐπ'γαγεν αὐτῷ ὁ κύριος· ἔδωκεν δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον.
12 ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ἰωβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτ'νη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θ'λειαι νομάδες χίλια.
13 γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς·
14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρασ·
15 καὶ οὐκ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκεν δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.
16 ἔζησεν δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομ'κοντα, τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ· φκαὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην γενεάν·
17 φκαὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος καὶ πλ'ρης ἡμερῶν.Ϝ
17α δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστ'σεσθαι μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν.
17β ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ἐν μὲν γῆ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, προὔπηρχεν δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβαβ·
17ξ δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Εννων, ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρε, τῶν Ησαν υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσορρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβρααμ.
17δ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδωμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἤρξεν χώρασ· πρῶτος Βαλακ ὁ τοῦ Βεωρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβα· μετὰ δὲ Βαλακ Ἰωβαβ ὁ καλούμενος Ἰωβ· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀσομ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρασ· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ.
17ε δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι· Ἐλιφας τῶν Ησαν υἱῶν Θαιμανων βασιλεὺς, Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς.